

paa Grund af Krigsforholdene paalagte forøgede Arbejde, i hvilken Henseende bemærkes, at de Andragerne paahvilende Forretninger allerede i Slutningen af forrige Aar, men i Særdeleshed fra dette Aars Begyndelse, bleve forøgede i den Grad, at ikke alene Arbejdstiden har maattet forøges til det Dobbelte af den sædvanlige, men at det endogsaa har været nødvendigt for de Paagjældende at benytte Natten foruden alle Søn- og Helligdage for at Arbejdet kunde blive udført, og at det kun ved at stille et betydeligt forøget Krav til Andragerens Tid og Kræfter, har kunnet undgaaes at tiltage ekstraordinaire Medhjælpere, som derhos langtfra vilde kunne have ydet samme Nytte. Under disse Omstændigheder, og idet man endnu skal bemærke, at Andragerne i mange Aar have arbejdet i Ministeriet og stedse viist Flid og Noiagtighed i Udførelsen af deres Forretninger, at den dem af Ministeriets Assistancessum tillagte Gage udgjør henholdsvis 450 Rd., 350 Rd. og 300 Rd. med Sædtillæg, der dog for indeværende Finantsaar er saagodtsof Intet, og at de to af Andragerne ere Familieforsørgere — har Ministeriet troet, at Billighed taler for, at der i Lighed med hvad der har fundet Sted i andre Contoiver tilstaaes de Paagjældende et Honorar, som sjønnes passende at kunne bestemmes til 100 Rd. for hver, og da et saadant Beløb ikke vil kunne afholdes af den normerede Assistancessum, der iaar paa Grund af det lavere Sædtillæg er ikke ubetydeligt mindre end de nærmest foregaaende Aar, er her bragt i Forflag til Tillægsbevilling et Beløb af 300 Rd.

ad 2. Til Mensning af Kaffelovne etc. i Criminal- og Politirettens Localer i Raad- og Dombuset i Vinteren 1863—64 er medgaaet et Beløb af 49 Rd. 56 ø. Da dette Beløb navnlig paa Grund af, at saadanne Udgifter tidligere ere afholdte af Sigt- og Sagesaldskassen og derfor ikke paaregnede paa nogen anden Conto, ikke ere komne til Udgift i forrige Finantsaar, er samme som en et foregaaende Finantsaar vedkommende Udgift udbetalt paa forventet Tillægsbevilling.

ad 3. Ved indtruffen Vacance blev Embedet som Byttskriver i Nexø og Nakirkeby samt Herredsforretninger i Sønder Herred overeensstemmende med Loven af 19de Februar 1861 § 3 henlagt til Byfogden i Nexø og Nakirkeby (Tavle E. 3), hvem der i den Anledning blev tillagt et aarligt Contoirholdsvederlag af 300 Rd. foruden den lovbestemte Gage af 500 Rd. Efter de til Ministeriet senere indkomne Oplysninger maatte man imidlertid antage, at den saaledes bestemte Contoirholdsgodtgjørelse er utilstrækkelig, og man har derfor funden sig foranlediget til at forhøje denne til 350 Rd. Da den saaledes stedfundne Forhøielse, der for Tidrummet fra 1ste Juni f. A., da Embedet blev ledigt, indtil 31te Marts d. A. andrager 41 Rd. 64 ø., ikke har kunnet komme til Udgift i Regnskabet for Finantsaaret 1863—64, er Beløbet, som en et foregaaende Finantsaar vedkommende Udgift udbetalt paa forventet Tillægsbevilling for 1864—65.

ad 4. Under Dreanen i December Maaned f. A. nedblæste og ødelagdes Gasholderstativet ved Bridesøselille Straffeanstalt. Omkostningerne ved dette Genopforelse, der selvfølgelig ikke have kunnet paaregnes i Anstaltens Budget, ere udbetalte paa forventet Tillægsbevilling med 1,641 Rd. 48 ø.

ad 5. Som Godtgjørelse til Bestyreren af Forretningerne ved de Søfarendes Ud- og Afmonstring i Kjøbenhavn, Justitsraad Petersen for den Forøgelse i Contoirholdsudgifter, som blev en Følge af, at Udsedelsen af Tarsattester aldeles bortfaldt, efterat Søfartsbøger i Genhold til Børnepligtsloven af 2den Marts 1861 ere blevene indførte fra 1ste October 1862, blev der ved Forflaget til Finantsloven for 1864—65 (see Anmærkningerne S. 95), foreslaaet fornævnte Embedsmand tillagt et aarligt Beløb af 400 Rd., hvilket dog som Følge af Forhandlingerne paa Rigsdagen blev nedsat til 200 Rd. aarlig, altsaa beregnet fra 1ste April 1864. Da Justitsraad Petersen endvidere har Krav paa en lignende Godtgjørelse for Tidrummet fra 1ste October